

οχτω και οχτω κανουν δεκαξη.

Αλλα να το πουλι
που περνα στον ουρανο
το παιδι το βλεπει
το παιδι το ακουει
το παιδι το φωναζει :
Σωσε με
παιξε μαζι μου
πουλι.

Τοτε το πουλι κατεβαινει
και παιζει με το παιδι.
Δυο και δυο τεσσερα....
Επαναλαβετε! λειει ο δασκαλος
και το παιδι παιζει

ο πουλι παιζει μαζι του...
Τεσσερα και τεσσερα οχτω
οχτω κι οχτω κανουν δεκαξη
και δεκαξη και δεκαξη ποσο κανουν;
Δεν κανουν τιποτα δεκαξη και δεκαξη
και προπαντος οχι τριανταδυο
με κανενα τροπο
και φευγουν.

Και το παιδι εκρυψε το πουλι

μες στο θρανιο του
και ολα τα παιδια
ακουνε το τραγουδι του
και ολα τα παιδια
ακουνε τη μουσικη
και οχτω κι οχτω με τη σειρα τους φευγουν
και τεσσερα και τεσσερα και δυο και δυο
με τη σειρα τους παιρνουν ποδι
και ενα κι ενα δεν κανουν ουτε μια ουτε δυο
ενα ενα φευγουνε κι αυτα.

Και το πουλι παιζει
και το πουλι τραγουδαει
κι ο δασκαλος φωναζει :
Παψτε να κανετε το ορνιο!
Μα ολα ταλλα παιδια
ακουνε τη μουσικη
και οι τοιχοι της ταξης
σφριαζονται ησυχια
και τα τζαμια ξαναγιγονται αιμιος
το μελανι ξαναγιγεται γερο
τα θρανια ξαναγιγονται δεντρα
η κιμωλια ξαναγιγεται βραχος
η πεννα ξαναγιγεται πουλι.

μεταφραση: Νινεττα Φλεβοτομου

επιλογη - παρουσιαση: Σωκρ. Λ. Σκαρτσης

ΚΥΡΙΑΚΗ

Αναμεσα στις δεντροστοιχιες της λεωφορου Γχομπτελεν
Ενα μαρμαρινο αγαλμα με οδηγει απο το χερι
Σημερα ειναι Κυριακη τα σινεμα ειναι γεματα
Τα πουλια μεσα στα κλαδια κοιταζουν τους ανθρωπους
Και το αγαλμα με φυλαει αλλα κανενας δε μας βλεπει
Εκτος απο ενα τυφλο παιδι που μας δειχνει με το δαχτυλο.

Ο ΚΑΒΟΥΡΑΣ

Λειει οχι με το κεφαλι
αλλα λειει ναι με την καρδια
λεει ναι σ οποιον τον αγαπα
λειει οχι στον καθηγητη
ειναι ορθιος
τον ρωτουν
και ολα τα προβληματα ειναι τεθειμενα
ξαφνικα τον πιανει το τρελο γελιο
και τα σβηνει ολα
τους αριθμους και τις λεξεις